

af Tidsrummet 200 $\frac{1}{3}$ Million, altsaa en Nedgang af 18 Millioner Kr. Nedgangen paa Indtægtsfiden var jo 21 $\frac{1}{2}$ Million Kr., altsaa er der forbrugt 3 $\frac{1}{3}$ á 3 $\frac{1}{2}$ Million Kr. af vore Værdieffekter i dette Tidsrum. Jeg har holdt Jernbanerne udenfor. Statsbanerne, d. v. s. dengang de jydsk-synske, vare i Begyndelsen af Tidsrummet ansatte til 53 Millioner Kr., ved Slutningen til 143 Millioner. Der er altsaa en Fremgang i Liaaret af c. 90 Millioner, naar jeg tager de bogførte Værdier. De bestaa, som vi vide, af 2 Dele: de sjællandske, der bleve kjøbt for godt 51 Mill. Kr., og hvortil der er kommet forskellige Anlæg saasom Havnebanen henimod 2 Mill. Kr., Næstbeløb til Gribkov- og Frederiksbundbanen, Udbetalinger til Masned Sund $\frac{1}{2}$ Mill., til Korsør Dampfærgehavn og Dampfærgeren henimod $\frac{1}{2}$ Mill., til Driftsmateriel, Udvikelser og deslige — alt i alt ca. 5 Mill., saa at de nu staa i 56 $\frac{1}{2}$ Mill. Tager jeg nu de 3 $\frac{1}{2}$, som er Nedgang i vor Formue minus Jernbanerne og siger: de 3 $\frac{1}{2}$ Mill. ere afbetalte kontant paa de sjællandske Baner, have vi 53 Mill. paa denne Jernbaneunderkonto tilbage, som de 10 Aars Overskud har betalt, og til de jydsk-synske er der anvendt i samme Liaar 33 $\frac{1}{2}$ Mill. Det giver i alt sammen 86 $\frac{1}{2}$ Mill., som ere kontant betalte af vor Fremgang i disse 10 Aar til vore Jernbaner. Saa vidt maa vi være enige. Der er ikke indbefattet heri de Summer, som forøvrigt ikke ere store i Forhold til de Tal, her er Tale om, der ere anvendte til Skovarealer, nye Telegrafledninger som ikke vedkomme Jernbanerne, og deslg. Det er ikke medtaget, kun det, der er indført paa Jernbanernes Værdikonto. Nu kan det gjerne være, at Undersøgelsen i det Specielle Aar for Aar vil kunne vise, at hist og her er der ført et Stykke af et Skib, en Jernbanevogn, eller et og andet op paa Jernbaneværdikontoen, som burde have staaet paa Jernbane-driftsudgiftskontoen, og en mere rationel Behandling af dette Spørgsmaal vil formodentlig føre til en noget anden Bogføring af forskellige Enkeltheder, men det har lidet at sige overfor denne Balance. Skatteyderne have altsaa udredt udover hvad man kræver til de ordinære Udgifter, 86 $\frac{1}{2}$ Mill. i de 10 Aar. Hvis man maaler dette med en Maalestof af 2 Mill. Indvaanere i Landet, vilde en By som Kjøbenhavn med 230,000 Indvaanere have betalt over 1 Mill. Kr. aarlig eller over 10 Mill. i alt ved denne Fremgangsmaade i de 10 Aar. En Kjøbstad paa 7 $\frac{1}{2}$ Tusind Indvaanere — vi have adskillige saadanne — vil have betalt aarlig 34,000 Kr. eller 340,000 Kr. i alt af dette

Overskud. Et Sogn med almindelig Velstand paa 2000 Indvaanere vil have betalt aarlig 8,750 Kr. eller for hele Tidsrummet 80,750 Kr. Tror man nu ikke, at en saadan Udpresning udover Dækningen af Statens ordinære Udgifter fra Skatteyderne er i høi Grad lammende for den borgerlige Virksomhed? I 10 Aar er der anvendt til Jernbanebygning 86 $\frac{1}{2}$ Million, og man har betalt dem kontant ud af Borgernes løbende Skatteindtægt. Vilde det ikke have været et langt forsvarligere Finantsystem lige overfor Borgernes, om man havde sagt: Erhvervelsen af disse Aktiver maa fordeles idetmindste paa et Par Sættled, saa meget mere som Kjøbet af de sjællandske Statsbaner jo ikke kan siges at være en særlig Statsinteresse. Der er jo mange Kyndige, der paastaa — jeg hører ikke til dem, der gjøre en saadan Paastand — at det vilde være bedre i Statens Interesse, om de slet ikke vare overgaaede til Staten. Altsaa en egentlig Statsinteresse ligger ikke i dette Kjøb, og dog have Borgernes i disse 10 Aar af de Penge, som de havde tilovers, maattet betale kontant 53 Mill. af de sjællandske Jernbaner, og for de øvrige Baner, de jydsk-synske Baner, 33 $\frac{1}{2}$ Mill. Man kan nu sige om disse nye jydsk-synske Baner og deres Rentabilitet, hvad man vil — jeg skal komme nærmere ind derpaa — men de kunne ikke siges at være Foranstaltninger, der i den Grad høre med til Statsinteresserne, at de for 10 Aar skulle belaste Borgerne med 33 $\frac{1}{2}$ Mill. udover de øvrige nødvendige Skatter og Udgifter. Jeg tillader mig at fremsætte følgende Betragtning: Mig forekommer det, at det vilde have været en langt forsvarligere Finantspolitik og langt forsvarligere lige overfor Landet, om man havde sagt: Vi erhverve dette Aktiv, som i og for sig ikke kan siges at være en egentlig Statsinteresse — der er andre Lande, der ere uden Statsjernbaner eller der ikke følge det System, at Banerne skulle være Statsbaner — og vi forrente og afdrage dette Aktiv med 4 $\frac{1}{2}$ pCt. af det oprindelige Beløb, saaledes at 4 pCt. er Rente og Resten Afdrag af det til enhver Tid skyldige Beløb. Paa den Maade vilde Staten omtrent gjennem 60 Aar have afbetalt disse Baner fuldstændig. Istedetfor at fordele Byrderne paa Skatteborgerne i 10 Aar, kunde man have lagt dem paa Skatteborgerne i 60 Aar, og hvad vilde man saa have havt at udrede aarlig? Man vilde have havt at udrede Forskjellen mellem Driftsudbyttet og Renten af 4 $\frac{1}{2}$ pCt. af det for Banerne erlagte Beløb. Jeg kan ikke tro, at ærede Medlemmer kunne paastaa, at et saadant System med de 4 $\frac{1}{2}$ pCts. Rente og Afdrag